

Sygn. akt II K 1056/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Kinga Grzywacz

w obecności

Prokuratora Małgorzaty Horoszko – Chojnackiej

po rozpoznaniu dnia 27.11.2018r.

sprawy **Z. S.**, urodz. (...) w S.

syna S. i B. z d. K.

oskarżonego o to, że: w okresie od 23 maja 2018 roku do dnia 21 września 2018 roku w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką B. S. w ten sposób, że wszczywał awantury domowe, podczas których wyzywał wymienioną pokrzywdzoną słowami wulgarnymi, pluł na nią, niszczył przedmioty należące do niej, wyznaczał kiedy może przebywać w pomieszczeniu kuchennym, groził zniszczeniem mienia, podpaleniem w/wym., odgrażał się jej trzymając w ręku nóż, zakłócał jej spokój oraz popychał; -

tj. o czyn z art.207§1kk

orzeka:

oskarżonego Z. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.207§1kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; -

- na podstawie art.41a§1kk orzeka wobec oskarżonego nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną B. S. pod adresem L. ul. (...), na okres 3 (trzech) lat; -

- na podstawie art.63§1kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 21.09.2018r. godz. 11:10 do dnia 27.11.2018r.; -

- na podstawie art.624§1kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.rp. M. D. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych plus VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego ustanowioną z urzędu.

Sygn. akt II K 1056/18

UZASADNIENIE

- na podstawie art.422§2kpk uzasadnienie ograniczono do rozstrzygnięcia o karze

W świetle poczynionych przez sąd ustaleń, wina oskarżonego Z. S. nie budzi żadnych wątpliwości i czynem swoim wyczerpał on dyspozycję art.207§1kk. Przepięstwo znęcania jest to zachowanie wielodziałaniowe, czyli sprawca w pewnym przedziale czasu powtarza zachowania skierowane przeciwko pokrzywdzonym i dopiero pewna suma tych

zachowań decyduje o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art.207§1kk. Za przyjętą kwalifikacją przemawia to, że oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim i w okresie od 23.05.2018 r. do dnia 21.09.2018 r. w L. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką B. S. w ten sposób, że wszczywał awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami wulgarnymi, pluł na nią, niszczył przedmioty należące do pokrzywdzonej, wyznaczał kiedy może przebywać w pomieszczeniu kuchennym, groził zniszczeniem mienia, podpaleniem pokrzywdzonej, odgrażał się jej trzymając w rękę nóż, zakłócał jej spokój oraz popychał. Z. S. chciał bowiem, wykorzystując swoją przewagę nad matką, wywołać u niej poprzez swoje zachowanie nie tylko cierpienie psychiczne ale także ból fizyczny. Chęć jako postać zamiaru bezpośredniego nie odnosi się do poszczególnych znamion, lecz do całości zachowania określonego znamionami typu czynu zabronionego. Wystarczyło, że oskarżony objął swoją świadomością fakt, że jego zachowanie znieważa B. S., jak również popychając, plując na nią, naruszał jej nietykalność cielesną. Wniosek taki jest oczywisty biorąc pod uwagę, że matka nieraz zwracały się do Z. S., by zmienił swoje postępowanie, co jednoznacznie wskazuje, że zdawał on sobie sprawę, jakie skutki wywołuje jego zachowanie, a mimo to nie zaprzestał wywoływania awantur.

W ocenie sądu, odnosząc się do dyrektyw wymiaru kary określonych w art.53kk, Z. S. należało wymierzyć kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jest to kara nie tylko zgodna z wnioskiem oskarżonego złożonym w trybie art.387kpk, ale także jest ona adekwatne do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości w/w czynu. Kara ta uwzględnia cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, mimo że została orzeczona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Na taki wymiar kary zasadniczy wpływ miał fakt, że Z. S. nie tylko częściowo przyznał się do winy i nie kwestionował zeznań pokrzywdzonej, ale także przerosił ją za swoje zachowanie oraz zadeklarował wolę opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z matką. Obie strony przyznały, że głównym powodem agresywnego zachowania oskarżonego, był fakt, że zamieszkali w jednym domu, co doprowadziło do rosnącej irytacji. Jednakże niezależnie od wyżej poczynionych ustaleń, okolicznościami obciążającymi oskarżonego była niewątpliwie intensywność jego działania oraz doprowadzenie pokrzywdzonej do takiego stanu lęku, że zmuszona była szukać pomocy u funkcjonariuszy policji w KPP w L..

Jednocześnie, mając na uwadze właściwości osobiste oskarżonego i jego dotychczasową karalność, sąd doszedł do przekonania, że brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Z. S. zakończył odbywanie ostatniej kary pozbawienia wolności w dniu 22.05.2018 r. i od razu zamieszkał z B. S., jednak nie potrafił dopasować się do warunków stawianych przez matkę, odpowiadając agresją na wszelkie ograniczenia wynikające ze wspólnego zamieszkiwania. Zważywszy na uprzednią karalność oskarżonego, niewykonywanie stałej pracy zarobkowej, kara pozbawienia wolności daje największe szansę na osiągnięcie wobec Z. S. stawianych przed nią celów – skłonienie do refleksji i woli zmiany postępowania, a w konsekwencji zapobiegnięcie popełnieniu czynu zabronionego w przyszłości.

Jednocześnie na podstawie art.41a§1kk sąd uwzględnił wniosek oskarżonego i orzekł nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną B. S. pod adresem L. ul. (...), na okres 3 lat.

Zgodnie z treścią art.624§1kpk sąd zwolnił Z. S. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciążył nimi Skarb Państwa. Oskarżony nie ma stałego zatrudnienia ani też innych źródeł stałego dochodu.